

---OPERATIE ALBATROS---

Waarom de Albatros als mascotte?

De Albatros is een zeevogel die zich niet vaak laat zien in Rotterdam.

Waarom is hij dan toch zo'n krachtig symbool voor Het Nieuw Saam?

Esther Dageraad doet in de uitnodiging om Operatie Albatros te agenderen voor 2016 voorstellen aan Rotterdam om een denkpatroon in de onderstroom van de Rotterdamse samenleving nader te bekijken.

Ze nodigt daarin de bestuurders uit om datgene wat zo gangbaar is om te denken en te doen, *toch* eens van een andere kant te bekijken.

Andersom gaan/ anders omgaan, met de metafysische wereld van Rotterdam dus.

Ze meent dat een *duurzame* materiële en sociaal emotionele ontwikkeling van de samenleving gebaat zou zijn bij een elegante en stevige verbinding tussen twee gemeenschapsdelen die samen een invloedrijk deel van de Rotterdamse samenleving vormen.

Rotterdam ligt aan de NIEUWE MAAS.

Als teken van dit anders omgaan, (andersom gaan) is dat letterlijk weerspiegeld in de titel:

het NIEUWE SAAM.

Dit is een illustratie hoe met **exact dezelfde ingrediënten**, anders geordend en verbonden, iets met een heel ander effect gecreëerd kan worden.

Nu heeft Rotterdam al ervaring met het maken van een **elegante en stevige fysieke verbinding** tussen de beide oevers van de Nieuwe Maas. Noord en Zuid vormen *samen* Rotterdam, *simpel* en vrij te bezoeken en te verlaten via de brug.

Sinds 1996 is de Erasmusbrug een in het oog springend symbool van waar de stad voor staat.

De brug is, net als het gerenommeerde centrum voor het delen en vergroten van **kennis en begrip** de Universiteit van Rotterdam), genoemd naar een groot denker: Desiderius Erasmus die in 1466 het levenslicht zag in Rotterdam.

Toch kennen de meeste mensen de brug onder een andere naam: De Zwaan.

Operatie Albatros ligt zeer in lijn met de waarden waar, de door de kennelijk zeer gewaardeerde, Erasmus over schreef.

Wikipedia over Erasmus:

Erasmus had namelijk geen kritiek op het ideaal, maar wel op de pietluttige regeltjes en de **beknotting van de menselijke vrijheid**.

Hij schreef **Lof der zotheid**. Door uit te gaan van een zot als spreker kon hij in deze declamatie de spot drijven met de misplaatste ernst waarmee alle mensen, ongeacht beroep, stand, of positie, hun eigen belangen najoegen, en de groteske kortzichtigheid, waarmee zij klaar stonden met **hun oordeel over elkaar**.

De keuze voor een andere majestueuze watervogel als symbool voor een **stevige en elegante verbinding tussen hoofd en hart in de samenleving**, past natuurlijk bij de grandeur van de stad Rotterdam.

Echter, de keuze is niet zomaar op de Albatros gevallen.

De in 1951 in Rotterdam geboren natuurfotograaf Frans Lanting vertelt op Youtube (<https://www.youtube.com/watch?v=toJwBqjCZMI>) met passie voor het dier uitgebreid over De Albatros.

Er zijn tenminste twee opvallende karakteristieken aan het leven van deze vogel:

- **Zijn energiegebruik**
- **Zijn sociale structuur**

Ook zijn perspectief op het (eco) systeem past bij het kernidee van dit plan.

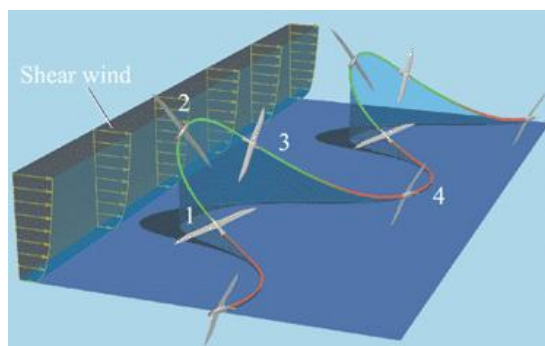
Zijn energiegebruik

De vogel is in staat om maandenlang op zee te verblijven.

Hij kan enorm lang in de lucht blijven *en* bijzonder lange afstanden afleggen, zonder noemenswaardig energie te verbruiken.

Hij doet dit door slim gebruik te maken van 'wat er is', de dynamiek van stijgende en dalende wind en het vermogen de linker en de rechtervleugel in *een* stand met elkaar te verbinden, met een bijzondere verbindingspees.

Van deze tactiek, om het een (hoog/laag tegen de wind in/met de wind mee) *niet* te prefereren boven het ander, maar allemaal als zinvolle onderdelen te zien van een systeem dat je ver brengt, met zeer geringe moeite, valt ook voor mensen veel te leren. (En niet alleen in de aerodynamica.)

Bekijk video's hierover op youtube met de zoekwoorden: soaring albatross

Zijn sociale structuur in een drukbevolkte stad

De langlevende vogels hebben hun familielevens op drukbevolkte rotsen georganiseerd met een hoogstaande 'cultuur' van zorgvuldigheid, zorgzaamheid en loyaliteit.

Een diktebevolkte 'stad' van vogels dus, waar het leven toch in goede harmonie verloopt.

Dankzij goede voorbereidingen *en* speelse manieren om belangrijke keuzes op een gedegen manier te kunnen maken.

(Zie Frans Lantings' lezing op youtube)

Zijn perspectief

Het perspectief van een Albatros op het fenomeen 'vangnet':

Voor Albatrossen vormt het fenomeen 'vangnet' een bedreiging voor hun voortbestaan.

Overall raken Albatrossen **verstrikt in** de grote en complexe structuren van de talloze **vangnetten**.

Ze worden daarmee in hun vrijheid beknot en kunnen dan noch voor

zichzelf, noch voor hun gemeenschap zorgen.

Sommige bijdragers aan en benutter van het ecosysteem zijn kennelijk in het wereldbeeld van de moderne mens belangrijker dan andere.....

In Operatie Albatros vraagt u zich af hoe dit zit met het 'sociale vangnet'.

Is er een kunstmatig geknoopt vangnet *nodig* om precies *genoeg* vis voor *iedereen* te kunnen hebben?

De Albatros, specialist in zuinig omgaan met energieverbruik en een expert in zelfvoorzienigheid ook binnen de context van een druk bevolkte sociale structuur, kon daar nog wel eens met u van gedachten willen wisselen.

Het perspectief van een Albatros over de balans tussen wat inkomt en uitgaat.

Wie een tijdje zit te broeden op een ei, na jarenlang op zee te zijn geweest *en* een heel stuk zee vanuit de lucht heeft gezien, heeft zeeën van tijd om het hele systeem op zich in te laten werken.

Wat inkomt is vloed
Wat uitgaat is eb

Vanaf de rots gezien betekent vloed veel water en weinig land.
Vanaf de rots gezien betekent eb weinig water en veel strand.

Het is een dynamisch proces dat gewoon doorgaat met **eenzelfde** massa water en land, waarvan je simpelweg *meer* waarneemt vanaf een bepaalde plek.

Dat *alles* **tijdelijk** en **tijdig** is, zie je alleen als je het hele systeem als een eenheid beschouwd waar alles *in* zit ☺.

